

fordi saa vil største Parten af Beboerne tro, at de virkelig vare befojede, ser jeg mig nødsaget til at gendrive de fleste af disse — jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er til Stede.

Jeg vil helst begynde med det gode, saa kunne vi altid ende med det, som er mindre godt. Jeg er enig med det ærede Medlem i hans Kritik af Administrationen ovre i disse vestindiske Besiddelser, og enig med ham i, at det Regimente, der har været ført der ovre, har været en Ulykke ikke alene for Danmark men ogsaa for disse Kolonier. Men naar han ved Spørgsmaalet om, hvor Skylden skal lægges, søger at vælte den over paa den militære Guvernørs Styrelse, eller hvad som helst han kan finde paa, vil jeg sige: Ja saamænd, der kan være noget om det. Men jeg tror alligevel ikke, man saadan uden videre kan skyde Skylden over paa de Folk derovre alene. Vi maa ogsaa bære vor Skyld herhjemme. Det er det gamle Regimente, der har været ført herhjemme, der har været Skyld i den Elendighed, der hersker paa disse Øer. Men naar saa mange sige, at den Guvernør, som nu har søgt og faaet sin Afsked, skulde være særlig ukvalificeret til at styre disse Kolonier, siger jeg: Nej, det vil jeg ikke paastaa. Han har haft temmelig vanskelige Forhold at arbejde under derovre. Han var kommen der over i en Tidsperiode, da vi levede under det skarpeste Provisorieregimente herhjemme, og han kom der over under den Forudsætning, at der intet skulde gøres ved disse Besiddelser, at de løbende Forretninger skulde holdes gaaende, og ud over dette skulde der absolut intet gøres. Det var dengang Højres og Regeringens Mening — det vide vi allesammen — at disse Besiddelser skulde afhændes, og derfor skulde der ikke ofres ret meget paa dem. Naar denne Mand altsaa har arbejdet under denne udtrykkelige Forudsætning, kan man ikke uden videre skyde Skylden over paa ham og laste ham for, at han har været en daarlig Mand paa sin Plads. Det kan være, at han, hvis han var kommen under andre Forhold, havde været meget god. Selv om en Mand er Militær — jeg er ikke særlig begejstret for Militærstyrelse — kan han dog meget godt være en brugbar Mand. Som Sagen nu stiller sig, vilde det være umuligt for ham at vedblive med at styre derovre. Selv om han var en Engel fra Himlen, eller selv om han var det bedste Menneske, man kunde finde til at sende der over, vilde det være umuligt,

fordi Befolkningen derovre ikke vilde have den mindste Tro eller Tillid til, at netop han vilde være i Stand til at indføre et bedre Regimente end det, der er ført. Jeg indrømmer, at Administrationen derovre er daarlig, ja elendig, og at der er et Overtal af Embedsmænd, som absolut maa indskrænkes. Administrationen maa gøres mere enkel og samles mere paa de enkelte Punkter, da vil det ogsaa blive billigere at administrere derovre, og der kan da føres en mere virksom Kontrol.

Men naar det ærede Medlem kom bort fra den almindelige Kritik, som han traadte i Skranken for, ja saa hører al vor Enighed op. Naar han saaledes begyndte med at beklage Ministeren eller ikke misundte Ministeren, at han nu skal til at reformere paa Grundlag af denne Kommissions Betænkning, vil jeg sige, at det er jo meget godt, at man er medfølelse over for sine Medmennesker, men vi hørte jo dog i Gaar, at den højtærede Finansminister allerede var stærkt i Gang med at udarbejde Forslag, og hvis ærede Medlemmer af dette Ting omhyggelig ville læse Kommissionsbetænkningen igennem, da ville de ogsaa finde, at det slet ikke vil være umuligt at skabe økonomisk Balance paa Budgettet mellem den danske Statskasse og disse Besiddelser. Under en fornuftig Styrelse, vil det slet ikke være umuligt at opnaa dette, og det vil meget godt kunne ske allerede i den nærmeste Fremtid. Naar det blev sagt, at det nu er en sort Plet paa Finansbudgettet, kan det være meget sandt, men der er vel heller ingen, der forlanger, at der endnu, forinden der har været Tid til at fremkomme med Forslag, skulde kunne ske Forandring i Budgettet. Det vilde dog vist være noget af det meningsløseste, der kunde tænkes.

Det ærede Medlem mente jo — for Resten en underlig Kritik af en Kommissions Arbejde — at det vilde være bedre, om vi havde festiviteret lidt mere, drukket nogle større Glas og arbejdet lidt mindre. Jeg ved ikke, om det var under den Forudsætning, at jeg blev valgt til Medlem af Kommissionen, at jeg særlig skulde gaa derud med det Formaal at festivitere, drikke større Glas og for Resten ikke bestille ret meget ud over det at gaa ud og tale med den indfødte Befolkning. Jeg har nu søgt paa visse Omraader at indskrænke mig, Festlighederne have vi gjort saa faa og saa smaa, som det paa nogen som helst mulig Maade kunde gøres, og Drikkeriet har jeg ikke særlig beskæftiget mig med; jeg tror, at hvis det skulde være